

Dosarul nr.2ra-1816/2019

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Bosfi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Jantîc împotriva lui Ilie Covaci, Primăria s.Slobozia Mare și Consiliul sătesc Slobozia Mare, intervenient accesoriu Serviciul cadastral teritorial al Agenției Servicii Publice cu privire la repunerea în termenul de anulare a deciziei, anularea parțială a deciziei, determinarea hotarului, eliberarea titlului, stabilirea suprafeței și,

cererea reconvențională înaintată Ilie Covaci împotriva lui Vasile Jantîc cu privire la revendicarea dreptului de proprietate ocupat ilegal, înlăturarea jgheabului de scurgere a apelor, încasarea daunei materiale și morale,

împotriva deciziei din 13 mai 2019 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2015 Vasile Jantîc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ilie Covaci, Primăria s.Slobozia Mare și Consiliul sătesc Slobozia Mare, intervenient accesoriu Serviciul cadastral teritorial al Agenției Servicii Publice cu privire la repunerea în termenul de anulare a deciziei, anularea parțială a deciziei, determinarea hotarului, eliberarea titlului, stabilirea suprafeței.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este proprietarul imobilului situat în XXXXX și a lotului de teren aferent, învecinat cu lotul de teren aflat în proprietatea lui Ilie Covaci.

Prin decizia Consiliului local al Primăriei s. Slobozia Mare nr. 1 din 06 martie 1992, i s-a repartizat în proprietate privată XXXXX ha și trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri sub nr. XXXXX din 16 august 2000. Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren l-a primit la 11 august 2004. Din data primirii titlului menționat între dînsul și pîrît au apărut divergențe privind determinarea liniei de hotar între cele două sectoare învecinate.

Astfel, pîrîtul de-a lungul anilor a modificat hotarul între sectoarele de teren în litigiu cu deplasarea liniei de hotar în interiorul terenului aflat în proprietatea sa, în urma căruia s-a mărit simțitor suprafața terenului aflat în proprietatea acestuia, micșorându-se terenul său.

La 30 august 2013 a fost efectuat act de constatare pe teren, prin care s-a constatat faptul că în urma măsurărilor de teren primare masive au fost comise greșeli și anume: potrivit schemei transiterii în natură a hotarelor sectorului de teren din 22 mai 1984, confirmării nr. 8 din 27 iunie 2013 eliberată de arhitectul or. Vulcănești și confirmării nr. 161 din 01 iulie 2013, eliberată de către Primăria s. Slobozia-Mare, segmentul de hotar XXXXX constituie o linie dreaptă și nu cum a modificat hotarul Ilie Covaci.

S-a adresat Primăriei s. Slobozia Mare cu cerere prealabilă, solicitând de a fi determinat hotarul între sectoarele de teren în litigiu și de a fi anulat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, cu perfectarea și eliberarea titlului conform actului de constatare pe teren la modificarea hotarului terenului din 30 august 2013, la care nu a primit răspunsul satisfăcător.

Reclamantul a solicitat repunerea în termen și anularea parțială a deciziei nr.1 din 06 martie 1992 emisă de Consiliul local al Primăriei satului Slobozia Mare, în partea atribuirii titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Vasile Jantîc și Ilie Covaci; determinarea hotarului între terenurile aflate în proprietatea lui Vasile Jantîc și Ilie Covaci conform actului de constatare pe teren la modificarea hotarului terenului din 30 august 2013; obligarea Primăriei s. Slobozia Mare de a perfectă și elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Vasile Jantîc conform actului de constatare pe teren la modificarea hotarului terenului din 30 august 2013.

La 20 ianuarie 2017, Vasile Jantîc a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat repunerea în termen și anularea parțială a deciziei Consiliului local al Primăriei satului Slobozia Mare, raionul Cahul nr. 1 din 06 martie 1992 în partea atribuirii titlurilor de autentificare a drepturilor deținătorului de teren pe numele lui Jantîc Vasile și Covaci Ilie; determinarea hotarului între terenurile aflate în proprietatea reclamantului și pîrîtului după cum urmează: segmentul de hotar 10-2 constituie o linie dreaptă și constă din două puncte de cotitură 10 și 11, punctul 10 să fie omis, iar punctul de cotitură 12 să devină 11; obligarea Primăriei s. Slobozia Mare de a perfectă și elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Vasile Jantîc conform planului solicitat la pct. 4 din cerere; stabilirea suprafeței lotului de teren cu nr. cadastral XXXXX în conformitate cu noul plan geometric, cu suprafața de 0,2148 ha, în vederea respectării distanței de circa 1 metru de la construcțiile existente pînă la hotar; obligarea Primăriei s. Slobozia Mare de a perfectă și elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele reclamantului în concordanță cu noul plan geometric.

La 30 iunie 2017 reclamantul Jantîc Vasile a depus o cerere nouă de concretizare a pretențiilor, solicitând să se determine hotarul între terenurile aflate în proprietatea reclamantului și pîrîtului după cum urmează: segmentul de hotar 10-12 constituie o linie dreaptă și constă din două puncte de cotitură 10 și 11, punctul 10 să fie omis, iar punctul de cotitură 12 să devină 11; obligarea Primăriei s. Slobozia Mare și ÎS „Cadastru” filiala OCT Cahul de a perfectă și elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele reclamantului conform punctelor solicitate la pct. anterior, precum și stabilirea suprafeței lotului de teren cu

nr. cadastral XXXXX în conformitate cu noul plan geometric, cu suprafața de XXXXX ha, cu distanța minimă de la pereții construcțiilor pînă la hotarul terenului să fie circa de 1 metru.

La 27 octombrie 2015 Ilie Covaci a depus cerere reconvențională, concretizată pe parcursul examinării cauzei împotriva lui Vasile Jantîc, solicitând revendicarea dreptului de proprietate asupra porțiunii de teren pe care este construit gardul vecinului Jantîc Vasile de la stîlpul de reper nr. 1 al liniei de hotar cu distanța de 15 cm; revendicarea dreptului de proprietate asupra porțiunii de teren cu lățimea de 33 cm, pe care Jantîc Vasile în prezent o deține și care a fost legalizat neîntemeiat de primărie, înlăturarea jgheabului de scurgere a apelor pluviale; încasarea daunei materiale evaluate la 3000 de lei, a daunei morale evaluate la 100 000 de lei și cheltuielilor de judecată.

În cererea reconvențională Ilie Covaci a invocat că, litigiul privind stabilirea hotarelor între gospodăria sa și a lui Vasile Jantîc durează din anul 1984, când cel din urmă a acaparat ilegal o porțiune din terenul atribuit lui. Ulterior, la 11 august 2004 lui i-a fost eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX ha, amplasat în s. Slobozia Mare, r-nul Cahul. Jantîc Vasile ilegal i-a acaparat o porțiune de teren cu suprafața de 33 centimetri, deoarece inițial lui Jantîc Vasile i-a fost repartizat teren cu lățimea de 18 metri, iar în prezent acesta are 18 metri 33 centimetri.

Din motiv că anexele lui Vasile Jantîc sunt construite pe hotarul terenului, apa de la ploaie se scurge pe gardul său, din care motiv acesta s-a distrus pe o porțiune de 3,50 metri, fapt confirmat prin actul de constatare la fața locului din 06 octombrie 2015 și fotografiile anexate.

Prin hotărârea din 17 mai 2018 a Judecătoriei Cahul, s-a respins pretenția lui Vasile Jantîc cu privire la repunerea în termenul de anulare a deciziei nr.1 din 06.03.1992 și s-a respins ca tardivă pretenția lui Vasile Jantîc cu privire la anularea parțială a deciziei nr. 1 din 06.03.1992, în partea atribuirii terenurilor lui Covaci Ilie și Jantîc Vasile, din intravilanul satului Slobozia Mare, r-nul Cahul.

S-a respins, ca neîntemeiată pretenția lui Jantîc Vasile către Covaci Ilie și Consiliul s. Slobozia Mare, cu privire la determinarea hotarului dintre terenurile cu nr. cadastrale XXXXX, ce aparține lui Jantîc Vasile și terenul nr. cadastral XXXXX, ce aparține lui Covaci Ilie.

S-a respins ca neîntemeiată pretenția lui Jantîc Vasile către Covaci Ilie și Consiliul s. Slobozia Mare, cu privire la stabilirea suprafeței terenului nr. cadastrale XXXXX, conform planului reclamantului.

S-a respins, ca neîntemeiată pretenția lui Jantîc Vasile către Covaci Ilie și Consiliul s. Slobozia Mare și Primăria s. Slobozia Mare cu privire la perfectarea și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de Covaci Ilie către Jantîc Vasile.

S-a respins pretenția lui Covaci Ilie către Jantîc Vasile cu privire la revendicarea dreptului de proprietate asupra porțiunii de teren ocupat de Jantîc Vasile.

S-a respins pretenția lui Covaci Ilie către Jantîc Vasile cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a obligat Jantîc Vasile să nu admită scurgerea precipitațiilor de pe acoperișul construcției nr. 01 și 02, amplasate pe terenul nr.9422106144, peste gardul și suprafața de pe terenul nr.099280715588 ce aparține lui Covaci Ilie.

Pentru a decide astfel, prima instanță a concluzionat că pretenția lui Vasile Jantîc cu privire la anularea parțială a deciziei nr. 1 din 06.03.1992, în partea atribuirii terenurilor lui Covaci Ilie și Jantîc Vasile, din intravilanul satului Slobozia Mare, r-nul Cahul este tardivă. Instanța a menționat că la determinarea și calcularea curgerii termenului de prescripție a fost luat ca reper data de 11 august 2004, când a avut loc înregistrarea dreptului de proprietate în registrul cadastral al deținătorilor de teren, ca moment când s-a născut dreptul reclamantului la acțiune și data de 06 iulie 2015 când a fost depusă acțiunea.

Instanța a respins argumentele reclamantului precum că despre dreptul încălcat a aflat abia după efectuarea actualizării planului cadastral la 06 iunie 2013, or actualizarea planului cadastral a constatat starea actuală a hotarului, a construcțiilor amplasate pe terenul lui Vasile Jantîc și a acelorași segmente ca și cele indicate în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Instanța a respins ca neîntemeiat și argumentul reclamantului că a fost bolnav, din ce motiv nu a înaintat în termen de 3 ani acțiunea privind anularea deciziei și obligarea emiterii altor titluri, or actele medicale prezentate nu acoperă perioada de timp din 11 august 2004 și 06 iulie 2015.

Instanța a respins ca neîntemeiată pretenția lui Jantîc Vasile privind determinarea hotarului dintre terenul său și terenul pîrîtului Covaci Ilie, potrivit amplasării solicitate de reclamant, a segmentelor 10, 11, 12, deoarece argumentele și probele aduse de reclamant nu demonstrează temeinicia pretențiilor reclamantului.

Instanța a respins ca neîntemeiată pretenția lui Jantîc Vasile privind emiterea unui alt titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren din motivul că decizia nr. 1 din 06 martie 1992 în partea atribuirii terenurilor lui Jantîc Vasile și Covaci Ilie este în vigoare, nu a fost supusă controlului judecătoresc deoarece pretențiile împotriva acesteia au fost înaintate peste termenul de prescripție. Un alt motiv de respingere a pretenției este și faptul că încălcarea dreptului chiar și pe parcursul anilor 2004 pînă în prezent, nu s-a demonstrat, hotarele terenurilor fiind aceleași, lipsind o neconcordanță dintre segmentele hotarului stabilit la momentul înregistrării cadastrale în anul 2004 și dintre segmentele constatate pe teren în anul 2013.

Instanța a respins cerința lui Jantîc Vasile prin care se solicită obligarea serviciului cadastral de a înregistra după Jantîc Vasile dreptul de proprietate asupra terenului potrivit parametrilor ceruți, or intervenientul accesoriu nu a refuzat lui Jantîc Vasile la înregistrarea modificărilor și nici nu poate fi obligat la efectuarea unor acțiuni atît timp cît nu are calitatea de pîrît, calitate pe care o poate determina doar reclamantul.

Instanța a respins pretenția lui Ilie Covaci din acțiunea reconvențională prin care a solicitat revendicarea dreptului de proprietate în urma acaparării ilegale a 33 cm și ulterior încă 15 cm din terenul ce-i aparține. Instanța a notat că nu a fost probată pretenția prin mijloace specifice de probațiune, or nu este suficient a constata temeinicia pretenției doar din materialele cauzei, actele prezentate nestabilind cu certitudine cu câți metri sau centimetri are loc atentarea asupra terenului ce-i aparține.

Instanța a considerat ca fiind întemeiată pretenția lui Covaci Ilie privitor la obligarea lui Jantîc Vasile de a amplasa jghebul pentru scurgerea apelor pluviale, în

așa fel încât să fie exclusă scurgerea precipitațiilor de pe acoperișul lui Jantîc Vasile pe teritoriul și pe gardul dintre Jantîc Vasile și Covaci Ilie, în acest sens fiind reținută ca probă actul de constatare pe teren din 06 octombrie 2015 a comisiei din cadrul Primăriei s.Slobozia Mare, care în coraport cu celelalte probe prezentate demonstrează nemijlocita atentare cu picătura streșinii asupra terenului ce-i aparține lui Covaci Ilie.

Pretenția lui Covaci Ilie privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat a fost respinsă din motiv că pretențiile sunt declarative, fără un suport probatoriu și logic structurat.

Instanța a respins pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, or probele prezentate de acesta nu demonstrează temeinicia acestor pretenții.

Prin decizia din 13 mai 2019 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Covaci Ilie și s-a admis apelul lui Jantîc Vasile și avocatul Bratu Ana.

S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Cahul din 17 mai 2018 în partea admiterii parțiale a acțiunii reclamantului Covaci Ilie și obligarea lui Jantîc Vasile să nu admită scurgerea precipitațiilor peste gardul și terenul proprietate a lui Covaci Ilie, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere ca neîntemeiată a pretenției lui Covaci Ilie privind înlăturarea jgheabului de scurgere a apelor pluviale instalat la acoperișul casei pîrîtului Jantîc Vasile.

În rest hotărârea Judecătoriei Cahul din 17 mai 2018, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță la soluționarea pretenției privind obligarea lui Jantîc Vasile de a amplasa jgheabul pentru scurgerea apelor pluviale, în așa fel încât să fie exclusă scurgerea precipitațiilor de pe acoperișul lui Jantîc Vasile pe teritoriul și pe gardul dintre Jantîc Vasile și Covaci Ilie, nu a constatat și elucidat pe deplin cerințele acestuia și în final incorect a dispus obligarea lui Jantîc Vasile să nu admită scurgerea precipitațiilor de pe acoperișul construcției nr. 01 și 02, amplasate pe terenul nr.nr. XXXXX peste gardul și suprafața de pe terenul nr. XXXXX (de fapt nr. cadastral al terenului este XXXXX, dar care poate fi corectată prin emiterea unei încheieri de corectare a erorilor), ce-i aparține lui Covaci Ilie, atunci când acesta a solicitat înlăturarea jgheabului de scurgere a apelor fluviale, astfel, instanța a depășit limitele cerințelor înaintate de către Covaci Ilie în cererea reconvențională.

Or, potrivit art. 60 alin. (4) Cod procedură civilă, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii.

Prin urmare pretenția respectivă a fost respinsă.

Referitor la celelalte pretenții ale părților din cererea de chemare în judecată și cererea reconvențională, instanța de apel a menținut concluziile primei instanțe, menționând că instanța de fond a constatat just circumstanțele de fapt ale cauzei, analizând cumulul de probe prezentat.

La 12 iunie 2019 și 01 iulie 2019 Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu, a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Cahul din 17 mai 2018 și deciziei din 13 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 Cod de procedură civilă.

A menționat că instanța nu a dat apreciere corectă probelor anexate la dosar, și anume că el este proprietarul terenului care a fost acaparat de către Jantîc Vasile. La adresările sale de a elibera porțiunea de teren ce-i aparține, vecinul a refuzat. Astfel la caz au aplicare prevederile art. 315-316 alin. (1) Cod civil, care prevăd că

proprietatea în condițiile legii este inviolabilă și garantată, proprietarul dispunând de posesia, folosința și dispoziția asupra bunului. La fel, potrivit art. 374 alin. (1) Cod civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia, fapt care a fost ignorat de instanțele de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul a constatat că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia pe caz la 13 mai 2019, fiind recepționată de Ilie Covaci la 18 mai 2019 (f.d. 147, vol. II).

Prin urmare recursul declarat de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu la 12 iunie 2019 și 01 iulie 2019 a fost depus în termenul legal stabilit de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 09 august 2019, în adresa intimaților a fost expeditată copia recursului depus de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu, cu înștiințarea de a depune referință la recurs.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluțiile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ilie Covaci, reprezentat de avocatul Eugen Grosu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh